

(૬)

અત્યંતાભાવ ઉત્પત્તિ—વિનાશથી રહિત હોવાથી નિત્ય પણ છે તથા અન્યોન્યાભાવથી સિન્ન હોવાથી સંસર્ગભાવરૂપ પણ છે, માટે અત્યંતાભાવનું ઉક્ત લક્ષણ સંભવે છે.

૨. ત્રૈકાલિકસંસર્ગવચ્છિન્નપ્રતિયોગિતાંકોઽભાવઃ—નિલસંસર્ગસંબંધવાળા પ્રતિયોગીનો અભાવ. જેમ—જળમાં ગંધ ગુણનો અત્યંતાભાવ છે. એ અભાવનો પ્રતિયોગી ગંધ છે. એ ગંધનો જળ સાથે હંમેશા સંસર્ગ હોતો નથી, માટે ગંધનો જળમાં અત્યંતાભાવ કહેવાય છે.

૩. પોતાના પ્રતિયોગીનો અસમાનાધિકરણ જે અભાવ તે અત્યંતાભાવ. જેમ પૃથ્વી વગેરેમાં ઘટનો અત્યંતાભાવ છે. તે પોતાનો પ્રતિયોગી જે ઘટ તેના અધિકરણથી સિન્ન અધિકરણમાં રહે છે.

૪. જે વસ્તુ છે નહિ, તેનો પણ અત્યંતાભાવ કહેવાય છે. જેમ—વધ્યાપુત્ર, શશશૃંગ, ધન્યાદિનો અત્યંતાભાવ છે.

અત્યંતાયોગવ્યવચ્છેદઃ—જેમ ‘નીલં સરોજં ભવત્યેવ’ (કાળું કમળ થાય છે જ) એમાં ‘ણ’ (જ) પદવડે ‘કાળું’ કમળ નથી જ થતું’ એ વાતનો નિરાસ કર્યો છે, તે અત્યંતાયોગવ્યવચ્છેદ છે.

અદૃષ્ટમ્—વિધિનિષેધજન્યત્વે સત્યતીન્દ્રિયત્વમ્ ।—વિહિત કર્મ કરવાથી ધર્મ ઉત્પન્ન થાય છે અને નિષિદ્ધ કર્મ કરવાથી અધર્મ ઉત્પન્ન થાય છે. તે ધર્માધર્મ લાકિક ઇન્દ્રિયોથી ગમ્ય નથી માટે અતીન્દ્રિય છે. તેથી તે ધર્માધર્મને અદૃષ્ટ કહે છે. એનું બીજું નામ ‘અપૂર્વ’ છે.

અદૃષ્ટવિશેષજન્યં (શરીરમ્)—જે શરીર કેવળ પુણ્યપાપરૂપ અદૃષ્ટવિશેષવડે ઉત્પન્ન થાય છે તે અદૃષ્ટવિશેષજન્ય કહેવાય છે. જેમ, સ્વર્ગમાં રહેલા દેવતાનાં શરીર તથા નરકમાં રહેલા નારકી જીવોનાં શરીર. તેમાં પુણ્યવિશેષસહકૃત પરમાણુઓથી દેવતાનાં અને પાપવિશેષસહકૃત પરમાણુઓથી નારકી જીવોનાં શરીરો ઉત્પન્ન થાય છે.

અદૂભુતઃ—સિદ્ધસ્ય ધર્મિણો ધર્મ્યન્તરાવયવૈ-યોગઃ ।—સિદ્ધ એવા ધર્મીનો યોગ ધર્મીના અવયવો સાથે યોગ. ૨. વિરમ્ય સ્થાયીભાવથી વ્યક્ત થતા રસનું નામ.

અદ્વૈતમ્—સગ્નતીય, વિગ્નતીય, અને સ્વગત બેદથી રહિત.

અધર્મઃ—ભયદયાલજ્જાશૂન્યઃ ।—ભય, દયા અને લાજથી રહિત. ૨. (કામશાસ્ત્રમાં) કર્તવ્ય—અકર્તવ્યનો જેને વિચાર ન હોય તે.

અધર્મ—દુઃસ્વાસાધારણકરણં અધર્મઃ ।—દુઃખનું જે અસાધારણ કારણ તે અધર્મ કહેવાય છે. પ્રાણીઓને જે દુઃખ થાય છે તે અધર્મ વડે જ થાય છે. અધર્મ વિના દુઃખ પ્રાપ્ત થાય નહિ. માટે ઉક્ત લક્ષણ સંભવે છે.

૨. નિષિદ્ધકર્મજન્યનરકજનકવૃત્તિગુણત્વ-વ્યાપ્યજાતિમાનધર્મઃ ।—શ્રુતિ—સ્મૃતિરૂપ શાસ્ત્ર-વડે નિષિદ્ધ જે હિંસાદિક કર્મ છે, તે નિષિદ્ધ કર્મોવડે જે વસ્તુજન્ય હોય છે તથા નરકની જનક હોય છે તે વસ્તુમાં વર્તનારી, તથા ગુણત્વગતિ (સામાન્ય) ની વ્યાપ્ય જે (અધર્મત્વ) જાતિ છે, તે જાતિ (સામાન્ય) વાળા ગુણ તે અધર્મ કહેવાય છે.

૩. વેદાદિનિષિદ્ધકર્મજન્યપાપમ્ ।—વેદાદિએ નિષિદ્ધ ગણેલાં કર્મ ઉત્પન્ન થયેલું પાપ તે અધર્મ.

૪. વલ્લવદનિષ્ટપ્રયોજકત્વે સતિ વેદ પ્રમાણિતત્વમ્ ।—અત્યંત અનિષ્ટનો હેતુ હોયને વેદમાં જેનો નિષેધ કરેલો છે તે અધર્મ.

૫. વેદબોધિતાનિષ્ટસાધનતાકમ્ ।—વેદે કહેલું હોયને જે અનિષ્ટનું સાધન હોય તે અધર્મ. જેમ—હિંસાચુક્ત અભિચાર કર્યો વેદે કહેલાં છતાં તે અનિષ્ટનાં હેતુ છે માટે તે અધર્મ છે.

અધર્મપદાર્થ—(જૈન મતે) જીવની સંસાર વિષે જે સ્થિતિ છે, તે સ્થિતિરૂપ

(૯)

હેતુથી જેનું અનુમાન થાય છે તે અધર્મ પદાર્થ છે.

અધિકરમ્—અધિકહેત્વાદિકથનમધિકમ્ ।—એક હેતુ તથા એક દષ્ટાંત વડે સાધ્યની સિદ્ધિનો સંભવ છતાં જે અધિક હેતુનું તથા અધિક દષ્ટાંતનું કથન, તેને અધિક કહે છે જેમ—પર્વતો વહિમાન્ ધૂમાત્ આલોકાત્ મહાન-સવત્ ચત્વરવત્ ।—આ અનુમાનમાં એક ધૂમ-રૂપ હેતુથી તથા એક મહાનસ (રસોડું) રૂપ દષ્ટાંતથી પર્વતમાં અગ્નિરૂપ સાધ્યની સિદ્ધિ થઈ શકે છે; એમ છતાં આશોક (પ્રકાશ)રૂપ હેતુનું અને ચત્વર (આંગણાની જગો) રૂપ દષ્ટાંતનું કથન કર્યું છે તે અધિક કહેવાય છે.

અધિકરણ—જે કોઈપણ વસ્તુનો આધાર હોય તે અધિકરણ કહેવાય છે.

૨. સાક્ષાત્પરંપરયા વા ક્રિયાશ્રયઃ ।—સાક્ષાત્ કે પરંપરાથી જે ક્રિયાનો આશ્રય હોય તે.

૩. બોધકવાક્યસમુદાયઃ ।—બોધ આપ-આપનારાં વાક્યોનો સમુદાય.

૪. વેદવચનારાત્મકોન્યાયઃ ।—વેદવિચારરૂપ ન્યાય. એ ન્યાયરૂપ વિચાર નીચેનાં પાંચ અંગોનો આધાર છે માટે એ પાંચ અંગવાળું અધિકરણ કહેવાય છે. જેમ—

૫. વિષયસંશયસંગતિપૂર્વપક્ષાસિદ્ધાન્તનિર્ણય-ાત્મકપચ્ચાક્ષારત્વમ્ ।—વિષય, સંશય, સંગતિ, પૂર્વપક્ષ, અને સિદ્ધાન્તરૂપ નિર્ણય, એવાં પાંચ અંગનાં આધારરૂપ જે ન્યાય તેને અધિકરણ કહે છે. એ વિષે શ્લોક પણ છે દે:—

વિષયો વિશયથૈવ પૂર્વપક્ષસ્તયોત્તરમ્ ।

સજ્ઞતિશ્ચેતિ પચ્ચાક્ષા શાસ્ત્રેધિકરણં સ્મૃતમ્ ॥૧॥

અર્થ ઉપર કહ્યો તેજ છે.

૬. કર્તૃકર્મદ્વારકાલ વ્યાપારાધારઃ ।—કર્તા અને કર્મદારા દ્વારા ઉત્પન્ન કરવા માટે

જે વ્યાપાર, તે વ્યાપારના આધારને અધિકરણ કહે છે. જેમ—‘તપેલીમાં ભાત રાંધે છે.’ તપેલી આધિકરણ છે.

અધિકરણસિદ્ધાન્તઃ—યત્તિદ્વાવન્યપ્રકરણ-સિદ્ધિઃ સોઽધિકરણસિદ્ધાન્તઃ ।—જેની સિદ્ધિ થવાથી બીજા પ્રકરણની સિદ્ધિ થાય તે અધિકરણ સિદ્ધાન્ત, જેમ—નેત્રવડે જોનારો અને ત્વચાવડે સ્પર્શ અનુભવનારો એકજ છે, એમ સિદ્ધ થયા પછી ‘દેહ અને ઇન્દ્રિયોથી જ્ઞાતા ભિન્ન છે’ એ પ્રકરણની સિદ્ધિ થાય છે માટે એ અધિકરણ સિદ્ધાન્ત છે.

અધિકારઃ—ફલભોક્ત્વે સતિ કર્મકતૃત્વમ્ । દ્વળનું ભોક્તાપણું હોઈને જે કર્મનું કર્તાપણું તે ૨. ઉત્તરોત્તરસમ્બન્ધત્વમ્ ।—એક પ્રસંગનો તેની પછીના પ્રસંગ સાથે, તેના વળી તેની પછીના પ્રસંગ સાથે, એમ ઉત્તર (પછીના) સંબંધ જ્યાં સુધી ચાલે ત્યાં સુધી અધિકાર કહેવાય.

૩. (ધર્મશાસ્ત્રમાં) યથેષ્ટં ક્રયવિક્રયાદિ-કર્તૃત્વસમ્પાદકસ્વામિત્વમ્ ।—ખોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે વસ્તુને લેવા વેચવા વગેરેની ક્રિયા વગેરે કરવાનો હક સંપાદન કરી આપનાર ધણીપણું, તે અધિકાર.

૪. અનૈકદેહારમ્ભકત્વે સતિ બલવત્પ્રારબ્ધ-કર્મફલત્વમ્ ।—અનેક દેહોનો આરંભ કરનારાં કમો છતાં બળવાન એવા પ્રારબ્ધ કર્મનું દ્વળ તે અધિકાર.

અધિકારવિધિઃ—ફલસ્વામ્યબોધકો વિધિઃ—કર્મજન્ય દ્વળનું ભોક્તાપણું તે ફલ-સ્વામ્ય કહેવાય; જે વિધિ એવા ફલસ્વામ્યનો બોધ કરે છે તે અધિકારવિધિ.

૨. સૈતિકર્તૃવ્યતાકસ્ય કરણસ્ય યાગાદેઃ ફલસમ્બન્ધબોધકો વિધિઃ ।—ઇતિકર્તૃવ્યતા સહિત કરણરૂપ યાગનો દ્વળની સાથે જે સંબંધ છે, તેનો બોધ કરનારો વિધિ. (ઇતિકર્તૃવ્યતા ઇતિ શબ્દો બુઝો.)